

De *claw back* en de redelijkheidstoets bij variabele beloningen

Mr. B. Quispel en mr. S.N. Hooghiemstra *

Inleiding

De afgelopen jaren hebben bonussen geleid tot grote maatschappelijke onrust. De kritiek richtte zich daarbij niet alleen op de hoogte van de bonussen, maar ook op het feit dat dergelijke bonussen werden uitgekeerd in een periode waarin diverse bedrijven gebukt gingen onder grote problemen als gevolg van de financiële crisis. Hoewel verschillende oorzaken bij het ontstaan van de crisis een rol hebben gespeeld, wordt door de commissie-De Wit onder andere gewezen op de rol van bonussen.¹

De nadrukkelijke roep vanuit de samenleving om bonussen te reguleren is ook bij de wetgever niet onopgemerkt gebleven. Zowel het ministerie van Financiën als het ministerie van Justitie heeft in april 2010 een voorontwerp wetsvoorstel gepubliceerd waarin een *claw back*-clausule en een redelijkheidstoets op bestuurdersbeloningen bij ondernemingen worden geïntroduceerd.

In het navolgende zullen wij eerst een korte beschrijving geven van deze wetsvoorstellen. Vervolgens gaan wij nader in op de inhoud van de wetsvoorstellen en de mogelijke gevolgen daarvan voor de praktijk. Daarbij zal ook de samenhang tussen de voorstellen aan bod komen.

Wettelijke basis

Het voorstel van het ministerie van Justitie inzake een aanpassing in Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (BW) creëert een wettelijke bevoegdheid voor de raad van commissarissen (hierna: RvC) om de hoogte van bestuurdersbonussen om redenen van redelijkheid en billijkheid aan te passen (redelijkheidstoets) of in geval van gebleken onjuiste informatie terug te vorderen (*claw back*).² Daarnaast bevat het wetsvoorstel een *change of control*-regeling om in overnamesituaties de hoogte van aan bestuurders toe te kennen bonussen aan te passen.

Het voorstel van het ministerie van Financiën inzake een wijziging van de Wet op het financieel toezicht (Wft) creëert een wettelijke bevoegdheid voor de RvC van alle financiële ondernemingen om de hoogte van bestuurdersbonussen vanwege onbillijke uitkomsten (redelijkheids- en billijkheidstoets) of gebleken onjuiste informatie aan te passen of terug te vorderen (*claw back*).

De mogelijkheid om bonussen terug te vorderen of aan te passen is al opgenomen in de Corporate Governance Code (voor beursgenoteerde ondernemingen),³ de Code Banken (voor banken) en het aanvullend beleidsakkoord.⁴ Vanuit het toezichtperspectief acht de wetgever het wenselijk dat de bepalingen uit deze codes wettelijk worden verankerd. Voor de codes geldt namelijk de mogelijkheid om toe te passen of uit te leggen (*comply or explain*), wat inhoudt dat in het geval de code niet wordt toegepast door een onderneming, gemotiveerd moet worden waarom de code niet wordt toegepast. De mogelijkheid om de bevoegdheid tot *claw back* van bonussen niet toe te passen, is volgens de wetgever ongewenst. De wetgever beoogt met het voorstel een beloningsbeleid voor financiële ondernemingen dat geen prikkels bevat die leiden tot onverantwoorde risico's.

Reikwijdte

Rechtsvormen

Het voorstel van Justitie heeft betrekking op alle naamloze vennootschappen (art. 2:135 BW) en coöperaties, onderlinge waarborgmaatschappijen en BV's die een bank of verzekeringsmaatschappij in stand houden (art. 2:57 en 2:250 BW).

Het voorstel van Financiën strekt zich uit tot alle financiële ondernemingen in de zin van de Wft (art. 1:111 Wft), oftewel alle ondernemingen die onder het financieel toezicht van de De Nederlandsche Bank of de Autoriteit Financiële Markten vallen of kunnen vallen. De wetgever geeft aan dat de rechtsvorm niet relevant is voor de *claw back*- of aanpassingsbevoegdheid, wel geldt dat deze bevoegdheid alleen toekomt aan het toezichthoudend orgaan binnen de onderneming. Dus

* Mr. B. Quispel is werkzaam als advocaat bij Allen & Overy te Amsterdam. Mr. S.N. Hooghiemstra is student fiscaal recht aan de Vrije Universiteit Amsterdam.

1. Parlementair onderzoek financieel stelsel, Kamerstukken II 2009/10, 31 980, nr. 2.
2. Ambtelijk voorontwerp wijziging van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek in verband met de bevoegdheid tot aanpassing en terugvordering van bezoldiging van bestuurders, <www.internetconsultatie.nl/aanpassing_terugvordering_bonussen/document/118>.

3. Corporate Governance Code 2008, best practice-bepalingen II.2.10 en II.2.11.

4. Concept wijziging van de Wet op het financieel toezicht ter introductie van *claw back* en redelijkheids- en billijkheidstoets, MvT, p. 4, <www.minfin.nl/dsresource?objectid=80060&type=org>.

wanneer een onderneming niet beschikt over een toezicht-houdend orgaan, dan kan geen gebruik worden gemaakt van deze wettelijke bevoegdheid.

Nu sommige ondernemingen zowel onder de reikwijdte van de Wft als onder het BW kunnen vallen, is de toepasbaarheid van beide voorstellen op dit punt onduidelijk. Omwille van de duidelijkheid en het voorkomen van overlapping zou het onze voorkeur hebben om deze bepalingen op één plaats in de wet op te nemen.

Bestuurders en dagelijkse beleidsbepalers

Het in het wetsvoorstel van Financiën opgenomen artikel 1:111 Wft omvat niet alleen een aanpassings- en terugvorderingsbevoegdheid voor de RvC ten aanzien van bestuurders, maar ook ten aanzien van dagelijkse beleidsbepalers. Het voorstel van Justitie is op dit punt beperkt tot bestuurders van de vennootschap.

Bevoegdheid

In het voorstel voor het BW is het orgaan dat bevoegd is tot terugvordering en *claw back* het orgaan dat ook bevoegd is tot de vaststelling van de bezoldiging van bestuurders. In de praktijk zal dit over het algemeen de RvC zijn.

Op grond van het voorstel voor de Wft is het orgaan bevoegd dat belast is met het toezicht op het beleid en de algemene gang van zaken van de financiële onderneming. De bevoegdheid tot *claw back* en de redelijkheidstoets zal ook hier over het algemeen bij de RvC liggen.

Het bezwaarlijke aan het voorstel van Financiën schuilt erin dat de RvC bevoegd is tot terugvordering, terwijl het meestal het bestuur van de financiële onderneming is dat de bonus van de dagelijkse beleidsbepalers heeft vastgesteld. Vanuit het oogpunt van een goede corporate governance is naar onze mening wenselijk dat het orgaan dat de beloning heeft vastgesteld ook bevoegd moet zijn tot *claw back* en tot de redelijkheidstoets.

Bonussen en variabele beloningen

De beloning van bestuurders bestaat vaak uit een vast en een variabel deel. In artikel 2:383c BW maakt de wet onderscheid tussen periodiek betaalde beloningen, beloningen betaalbaar op termijn, uitkeringen bij beëindiging van het dienstverband, winstdelingen en bonusbetalingen.

In het voorgestelde artikel 2:135 BW wordt aangesloten bij het begrip bonus als bedoeld in artikel 2:383c BW. Het begrip bonus wordt omschreven als 'een variabel deel van de bezoldiging waarvan de toekenning afhankelijk is gesteld van het behalen van bepaalde vooraf omschreven doelstellingen'.⁵ Het lijkt de bedoeling van Justitie te zijn om ook een bonus in de vorm van opties of aandelen of andere op aandelen gebaseerde bezoldigingscomponenten onder de reikwijdte van artikel 2:135 BW te laten vallen.⁶ Artikel 2:383c BW, waarbij wordt aangesloten in het wetsvoorstel, ziet echter niet op deze

vormen van bonussen. Op welke bonussen dan wel uitkeringen aan bestuurders artikel 2:135 BW precies ziet, is dan ook niet helemaal duidelijk.

Artikel 1:111 Wft ziet op variabele beloningen.⁷ Dit artikel heeft niet alleen betrekking op bonussen, maar ook op andere variabele beloningen, zoals 'betalingen op termijn' en 'winst-delingen'. Volgens het ministerie van Financiën is zijn voorstel ruimer dan dat van Justitie,⁸ terwijl het ministerie van Justitie de begrippen variabele beloning en bonus als gelijk beschouwt.⁹ Niet duidelijk is of beide wetsvoorstellen op dit punt wel of niet van elkaar verschillen.

Tussenconclusie

Beide wetsvoorstellen blinken op het punt van de reikwijdte niet uit in duidelijkheid en overlap is in een aantal gevallen onvermijdelijk. Het lijkt ons beter om dit onderwerp slechts op één plaats te regelen. Complicaties en onduidelijkheid door overlapping kunnen dan worden voorkomen. Ook verdient het aanbeveling om onduidelijkheden weg te nemen in de tekst van de wetsvoorstellen zelf dan wel in de memorie van toelichting (hierna: MvT) hierop.

Redelijkheidstoets en *claw back*

De aanpassingsbevoegdheid en de terugvorderingsbevoegdheid worden in het voorstel van Justitie van elkaar onderscheiden. De aanpassingsbevoegdheid (redelijkheidstoets) kan door de RvC worden gehanteerd als men, na de voorwaardelijke toekenning van de bonus maar voordat deze is betaald, tot de conclusie komt dat de bonus naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn. Daarentegen kan de terugvorderingsbevoegdheid (*claw back*) worden uitgeoefend wanneer de bonus al aan de bestuurder is betaald en deze op onjuiste gronden was gebaseerd.¹⁰ Op grond van dit wetsvoorstel is het niet mogelijk om een al uitbetaalde bonus terug te vorderen als deze bonus naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is, tenzij de bonus gebaseerd is op onjuiste informatie.

Het door Financiën voorgestelde artikel 1:111 Wft maakt geen onderscheid tussen de aanpassingsbevoegdheid en de terugvorderingsbevoegdheid. Volgens dit artikel is de RvC zowel bevoegd tot terugvordering als tot aanpassing van de bonussen in (1) gevallen van toekenning op basis van onjuiste informatie, en (2) indien de beloningscomponent leidt tot een onbillijke uitkomst vanwege *buitengewone omstandigheden* in de periode waarin de vastgestelde prestatiecriteria zijn of dienen te worden gerealiseerd.

7. Concept wijziging van de Wet op het financieel toezicht ter introductie van *claw back* en redelijkheids- en billijkheidstoets, MvT, p. 8.
8. Concept wijziging van de Wet op het financieel toezicht ter introductie van *claw back* en redelijkheids- en billijkheidstoets, MvT, p. 3.
9. Kamerstukken II 2009/10, 31 058, nr. 29, p. 6.
10. Ambtelijk voorontwerp wijziging van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek in verband met de bevoegdheid tot aanpassing en terugvordering van bezoldiging van bestuurders, MvT, p. 6.

5. Zie ook principe II.2 van de Corporate Governance Code 2008.

6. Kamerstukken II 2009/10, 31 980, nr. 29, p. 5.

Een belangrijk verschil ten opzichte van het wetsvoorstel van Justitie is dat op grond van artikel 1:111 Wft een variabele beloning die al is uitbetaald, ook kan worden teruggevorderd indien deze tot onbillijke uitkomsten leidt, terwijl het op grond van artikel 2:135 BW alleen mogelijk is om een *nog niet uitbetaalde bonus* aan te passen indien deze bonus onbillijk is.

In het voorstel van Justitie kunnen voorwaardelijk vastgestelde bonussen altijd worden aangepast als uitbetaling naar redelijkheid en billijkheid niet aanvaardbaar zou zijn, mits de bonus nog niet is uitbetaald. Buitengewone omstandigheden zijn geen specifiek vereiste. Niet duidelijk is of een beloning op grond van artikel 1:111 Wft kan worden aangepast of teruggevorderd als er geen sprake is van buitengewone omstandigheden. Kan een beloning onbillijk zijn onder normale omstandigheden?

Redelijkheidstoets (art. 2:135 lid 5 BW)

Het ministerie van Justitie stelt voor dat aanpassing tot een passende hoogte kan plaatsvinden indien uitbetaling naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn. Zowel aanpassing in beneden- als bovenwaartse richting behoort hierbij tot de mogelijkheden. De aanpassingsbevoegdheid bevat twee open normen. Voor de eerste norm 'redelijkheid en billijkheid' is aansluiting gezocht bij artikel 6:248 lid 2 BW. Dit artikel bepaalt dat een tussen partijen als gevolg van een overeenkomst geldende regel niet van toepassing is voor zover dat in de gegeven omstandigheden naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn. Als voorbeeld noemt de minister van Justitie in zijn brief dat de RvC over kan gaan tot het aanpassen van de bonus indien uitbetaling in strijd zou komen met de doelstelling van het vastgestelde beloningsbeleid. Hierbij is het denkbaar dat de RvC in een overeenkomst met de bestuurder nader uitwerkt in welke gevallen de aanpassingsbevoegdheid toepassing vindt.¹¹

Een bonusregeling zal in beginsel zijn gebaseerd op een overeenkomst. De algemene regeling van de redelijkheid en billijkheid is dus nu ook al van toepassing op bonusregelingen. Bovendien kan de RvC via de rechter op basis van artikel 6:258 lid 1 BW (onvoorziene omstandigheden) ook nog verlangen dat de overeenkomst wordt gewijzigd of geheel of gedeeltelijk wordt ontbonden.¹² Het opnemen van het criterium 'redelijkheid en billijkheid' in artikel 2:135 lid 5 BW voegt dus niet veel toe aan de bestaande situatie.

Voorts stelt het ministerie van Justitie voor dat als betaling naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn, de RvC de hoogte van de bonus 'tot een passen-

de hoogte' kan aanpassen. In de MvT wordt onderkend dat deze norm veel ruimte openlaat voor interpretatie en dat de inkadering van dit begrip wordt overgelaten aan de RvC en aan de rechter.¹³ De RvC kan bijvoorbeeld in de overeenkomsten met de bestuurder bepalen onder welke omstandigheden en binnen welke bandbreedte de bonus kan worden aangepast. Wij zijn van mening dat de voorwaardelijke bonus zelf al een bepaalde bandbreedte zou moeten bevatten. Hierbij kan worden gedacht aan het vaststellen van een minimum en een maximum voor het aantal door de bestuurder te ontvangen aandelen en/of bedragen. Dit sluit beter aan bij de huidige Corporate Governance Code en hierdoor kan ook het achteraf aanpassen van een bonus in de meeste gevallen achterwege blijven. Bovendien voorkomt het vaststellen van een bandbreedte onzekerheid ingeval de prestatiecriteria voor het behalen van een bonus gekoppeld zijn aan niet-financiële doelstellingen, zoals klanttevredenheid enzovoort.

Het is aan de RvC om een nog niet betaalde bonus aan te passen indien hij van oordeel is dat omstandigheden zich voordoen die een dergelijke aanpassing rechtvaardigen. Dit oordeel kan door de bestuurder aan de rechter worden voorgelegd.

Change of control (art. 2:135 lid 6 BW)

Het wetsvoorstel van Justitie bevat een zogenoemde *change of control*-regeling. Deze voorgestelde regeling vervangt de regeling die is voorgesteld in het amendement Tang/Irrgang,¹⁴ dat merkwaaardigerwijs werd gehangen aan de Wet vereenvoudiging en flexibilisering bv-recht in artikel 2:129 lid 7 BW, en waartegen zowel juridische als praktische bezwaren waren gerezen. Het is een bijzondere uitwerking van de zojuist besproken aanpassingsbevoegdheid, die een *verplichting* voor de RvC bevat om bonussen die ten gevolge van een openbaar bod onvoorwaardelijk worden, aan te passen tot een *passende hoogte* indien een betaling van de bonus naar *redelijkheid en billijkheid* onaanvaardbaar is. Dus in het geval dat een openbaar bod leidt tot wisseling van zeggenschap, dient de RvC de bonussen van de bestuurders te toetsen aan de redelijkheid en billijkheid. Het betreft alleen de bonussen die nog geen deel uitmaken van het vermogen van een bestuurder. Voor bonussen die wel deel uitmaken van het vermogen van een bestuurder kan een beroep worden gedaan op de hierna te bespreken terugvorderingsbevoegdheid.¹⁵ Zoals ook aangegeven door de Commissie Vennootschapsrecht,¹⁶ houdt dit voorstel geen rekening met de omstandigheid dat niet elk openbaar bod leidt tot een zogenoemde *change of control*, zoals bijvoorbeeld in het geval van een partieel of tenderbod.

11. Brief van de minister van Justitie d.d. 31 maart 2010, Bevoegdheden aangaande bezoldiging van bestuurders (*claw back* en redelijkheidstoets), <www.justitie.nl/actueel/officialle_stukken/brieven>, nr. 5648014.

12. Zie I. Nelissen, Bestuurdersbeloningen in de financiële sector op de schop, V&O 2009, p. 74. Zie ook Rb. Rotterdam 28 oktober 2004, JAR 2005, 73. Zie ook W.C.L. van der Grinten, W.A.H.M. Bouwen & R.A.A. Duk, Arbeidsovereenkomstenrecht, Deventer: Kluwer 2008, p. 56.

13. Ambtelijk voorontwerp wijziging van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek in verband met de bevoegdheid tot aanpassing en terugvordering van bezoldiging van bestuurders, MvT, p. 7.

14. Kamerstukken II 2009/10, 31 763, nr. 19, p. 1.

15. Ambtelijk voorontwerp wijziging van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek in verband met de bevoegdheid tot aanpassing en terugvordering van bezoldiging van bestuurders, MvT, p. 4.

16. Brief Commissie Vennootschapsrecht d.d. 15 mei 2010, <www.justitie.nl/onderwerpen/wetgeving/over_wetgeving/privaatrecht/commissies-privaatrecht/commissie-vennootschapsrecht.aspx>.

Voor de open normen 'onaanvaardbaar naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid' en 'passende hoogte' verwijzen wij naar het commentaar hiervoor.

De rechtvaardiging van dit voorstel is er volgens Justitie in gelegen dat een openbaar bod tot gevolg kan hebben dat bestuurders een eigen belang kunnen krijgen bij het al dan niet realiseren van een openbaar bod. De strekking van dit artikel kan door de bieder makkelijk worden ontweken door de bestuurder van de doelvennootschap te compenseren voor de lagere bonus. Deze regeling zal dan ook tot gevolg kunnen hebben dat *change of control*-vergoedingen en afkoopsommen voor bestuurders alleen maar toenemen.

Claw back (art. 2:135 lid 7 BW)

In lid 7 is de *claw back* opgenomen als een vorm van onverschuldigde betaling. Veronderstellende dat (oud-)bestuurders de bonus niet vrijwillig terugbetalen, kan de RvC via een gerechtelijke procedure een bonus terughalen als deze blijkt te berusten op onjuiste informatie. De bonus is immers door de vennootschap betaald en dient ook weer in haar vermogen terug te vloeien.

In geval van bonussen is hierbij de toelichting op de jaarrekening relevant. Artikel 2:383c BW bepaalt namelijk dat een vennootschap bij het uitbetalen van een bonus in de toelichting op de jaarrekening mededeling moet doen of de in de prestatiecriteria opgenomen doelen zijn bereikt.¹⁷ Als de doelen, anders dan in de toelichting staat, in werkelijkheid niet zijn bereikt, dan wordt er geacht sprake te zijn van onjuiste informatie. Hierbij moet worden opgemerkt dat het bestuur en de RvC verantwoordelijkheid dragen voor de jaarrekening en het jaarverslag.

Indien de RvC van oordeel is dat zich omstandigheden hebben voorgedaan die rechtvaardigen dat een reeds betaalde bonus dient te worden teruggevorderd, dan zal hij zich richten tot de bestuurder. Mocht de bestuurder weigeren de bonus terug te betalen, dan kan de vennootschap zich wenden tot de rechter. Naar onze mening valt niet goed in te zien hoe een dergelijke procedure in het belang van een vennootschap zou kunnen zijn. De onenigheid tussen RvC en een bestuurder wordt publiekelijk geëtaleerd. Hierdoor zullen commissarissen niet snel geneigd zijn om van deze bevoegdheid gebruik te maken.

Als het gaat om het opzettelijk verstrekken van onjuiste informatie, dan geeft artikel 2:9 BW nu al de mogelijkheid voor de vennootschap om de bestuurder daarvoor aan te spreken. Daarbij zal de bestuurder worden gehouden de schade te vergoeden als hem een ernstig verwijt treft.

Contractuele aanpassings- en terugvorderingsbevoegdheid

In de toelichting op de Corporate Governance Code is aangegeven dat de RvC, niet alleen bij nieuwe overeenkomsten met

bestuurders, maar ook bij bestaande contracten, zich zou moeten inspannen om de aanpassings- en *claw back*-bevoegdheden in het contract vast te leggen.¹⁸ Hierbij zou een bonusregeling naar onze mening twee perioden dienen te beslaan. Allereerst dient het contract een periode te bevatten waarin het behalen van de doelstellingen wordt gemeten. In deze periode wordt een bonus vastgesteld. Vervolgens dient er contractueel een periode te worden opgenomen waarin wordt vastgesteld of de vooraf bepaalde doelen daadwerkelijk zijn behaald. Tot het einde van deze periode dient de bonus nog niet aan de bestuurder te worden betaald. Dit zorgt ervoor dat aanpassing van de hoogte van een bonus niet tot een terugvordering hoeft te leiden, maar dat er simpelweg alsnog niet wordt uitbetaald. Daarnaast zou een voorwaardelijke bonus een bepaalde bandbreedte moeten bevatten, zoals eerder in deze bijdrage aangegeven. Dit sluit beter aan bij de huidige Corporate Governance Code en hierdoor kan ook het achteraf aanpassen van een bonus in de meeste gevallen achterwege blijven.

Tot besluit

Naar onze mening zijn de twee wetsvoorstellen deels overbodig en doen zij meer kwaad dan goed. Wij denken dat volstaan kan worden met de mogelijkheid om bonussen aan te passen of terug te vorderen die wordt gegeven op grond van de Corporate Governance Code, de Code Banken, het aanvullend beleidsakkoord en individuele contracten met bestuurders. Ook na eventuele invoering van beide wetsvoorstellen zou een dergelijk contract tussen bestuurders en RvC nodig zijn om te zorgen voor voldoende duidelijkheid bij toepassing van de wet. Bovendien biedt aanvullend artikel 6:248 lid 2 BW (redelijkheid en billijkheid), artikel 6:258 lid 1 BW (onvoorziene omstandigheden) of artikel 6:203 lid 1 BW (onverschuldigde betaling) genoeg wettelijke *guidance* aan de RvC van een vennootschap om een overeengekomen beloning alsnog aan te passen of terug te vorderen.

Daarnaast vragen wij ons af of de *change of control*-bepaling zoals die is opgenomen in artikel 2:135 lid 6 BW van het wetsvoorstel van Justitie het gewenste effect zal hebben. Allereerst is deze regeling niet van toepassing in geval van een partieel bod of een tenderbod. Daarnaast is door de wetgever beoogd te voorkomen dat een bestuurder een eigen belang heeft bij het al dan niet slagen van een openbaar bod. Een eventuele bieder kan dit eenvoudig omzeilen door de bestuurder die gekort is in zijn of haar bonus, alsnog een extra bonus te bieden.

De bepalingen die nu zijn opgenomen in de Corporate Governance Code (2008) en de Code Banken (2009) zijn zo recent, dat er nog geen tijd is geweest om te bezien of ze in de praktijk goed werken. Zeker in het huidige klimaat ontkomt een RvC er niet aan om goed te motiveren waarom hij eventueel geen gebruik maakt van zijn aanpassings- dan wel terugvorderingsbevoegdheid van bonussen aan bestuurders. Wettelijke verankering lijkt ons voorsnog dan ook voorbarig, maar mocht dit

17. Ambtelijk voorontwerp wijziging van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek in verband met de bevoegdheid tot aanpassing en terugvordering van bezoldiging van bestuurders, MvT, p. 9.

18. Corporate Governance Code 2008, p. 54.

doorgang vinden, dan lijkt het ons beter om de wetsvoorstellen samen te voegen en in het BW op te nemen, in plaats van én in het BW én in de Wft. Ook dienen de besproken onduidelijkheden te worden weggenomen in de tekst zelf of in de MvT.